

CSURGÓ ÉS VIDÉKE

Társadalmi, szépirodalmi és közgazdasági — hetilap. Megjelenik minden vasárnap.

A „CSURGÓI TAKARÉPKÉPZETÁR RÉSZVÉNYTÁRSULAT” ÉS A „CSURGÓI SEGÉLYEGYLET” HIVATALOS KÖZLÖNYE.

<p>ELŐFIZETÉSI ÁR: Egész évre 8 korona. Félévre: 4 korona. Negyedévre: 2 korona. Egyes szám ára: 20 fillér.</p>	<p>A lap szellemi részét illető közlemények a szerkesztőség címére küldendők. - Kéziratok vissza nem adatnak. FELELŐS SZERKESZTŐ: Dr. JÜNKER ELEK.</p>	<p>KIADÓHIVATAL: Vágó Gyula könyvsajtója, hova az előfizetési díjak és a hirdetések küldendők A hirdetéseket jutányosan számítjuk.</p>
--	--	---

A magyar ipar diadala.

(H) A szép jelszavaknak, a nemes buzditásoknak, melyekkel a magyar ipar ügyet lelkes hazafiak felkarolták, immár kétségtelen és szemmel látható fogamatjuk van. A hazafias felpezsdülésnek mutatkoznak már eredményei: a magyar ipar a kezdetleges szárnypróbálgatások után magas és biztos repűnek bizonyul. A nagyközönség közömbössége megtört és maguk az iparosok is nagy értelemmel, sőt művészetrel és a mostoha viszonyokat leküzdő ambícióval ragadják meg a hazafias szülte alkalmat, hogy szilárd, megingathatlan alapot teremtsenek a nemzetgazdaság egyik leghatalmasabb támaszának: az iparnak.

Aminő becses ennek az alapvető munkának a belértéke, soly dicséretre méltó annak dokumentálása, mely abban nyer kifejezést, hogy az ország különféle vidékein iparkiadásokat rendeznek. Az iparnak ez diszere válik, mert komoly munka, alapos készültség és iparművészeti tehetség nyilatkozik meg a kiállításokon. De az ipar ilyen tekinteten kívül még egy igen figyelemre méltó háttérök is van a kiállításoknak, nevezetesen az a körülmény hogy ezáltal az egészséges decentrali-

záció eszméjét átplántálják a gyakorlatba. Eddig is ugyancsak országos ipar kálitásaink voltak, főleg a fővárosban vagy pedig kizárólag a legnagyobb vidéki városokban, az ipar és kereskedelem legelőkelőbb, legforgalmasabb gócpontjain. Most már a vidéki kiállítások szaporításával élénkséget, hatalmasabban lüktető életet adnak a kisebb vidéki városoknak. Az intelligencia, a fejlődés, a törekvő tevékenység áldásaiból kivesszik a városok a maguk jól megérdemelt, őket megillető részüket és bebizonyítják, mily hathatósan járulnak hozzá a nemzeti munka, az összműködés nagy művéhez.

A zsolnai kiállítás csak az imént nyílt meg és ime nyomon követik most Szombathely, Zenta, Gyula és Debrecen ipari kiállításai, melyeken a magyar ipar igazán bámulatos haladásáról lehet meggyőződést szerezni.

Örvendetes jelenség ez, mert a kiállítások újabb időben nagy közgazdasági jelentőségre vergődtek, a megnyitásban céluk az emberi tevékenység eredményeit szkebb, könnyen áttekinthető hely közé szorítva, egymás mellé állítva bemutatni és így alkalmat nyujtanak értékes tapasztalatok szerzésére.

A kiállítások anyagi és szellemi nemzetgazdasági és erkölcsi, kereskedelmi és szorosan véve ipari tekinte-

tekben tagadhatlanul nagy befolyást gyakorolnak a nép jóllétére; a haladás utmutatói, az emberek produktív tevékenységének fokmérői. Fejlesztik az izlést megkönyítik összehasonlítást és tájékoztatnak arról az irányról, melyet az iparművészet ujabban követ. A fogyasztó oly választékot talál a kiállításokon, mint sehol másutt; megösméri az újdonságokat, mialtal fokozódik a kereslet, a vetelkedv. Az ipargazdasági és technikai fejlődését nagyban előmozdítják a kiállítások, mert az iparművészet regenerációjának kezdeményezői.

Mint hogy tehát — erkölcsi tekintetekon kívül — a kiállítások felendítik a forgalmat és alkalmat nyujtanak újabb összeköttetések létesítésére feltétlenül jelentékenyebb arányokat öit azoknak a vidéki városoknak ipari élete, melyekben kiállítások rendeztetnek

A vidéki iparosok meglegedéssel tekinthetnek kiállításaira. Alapos munkát végeztek; nem kell szégyelmők magukat a külföld előtt. Bármelyik külföldi megszemlélheti a kiállításokat, a dicséreten kívül alig mondhat más kritikát.

Egy nagy igazság bontakozik ki, egy megszivielendő tanulság hámlik ki e tényből a nagyközönség részére; sőt

A „CSURGÓ ÉS VIDÉKE” TÁRCAJA.

Teca kisasszony.

— A „Csurgó és Vidéke” számára írta —

Mézes János.

Ismertem a kis Tecát elemi iskolás korától. Ragyogó szemű, eleven eszű babalányka volt. Az apjával két mondatot nem lehetett váltani az időben, hogy Tecáról ne esett volna szó. Büszke volt rá az öreg Kuthy.

Mikor a polgári iskolába került Teca, már az egész tanári kar informálva volt s rá három hétre bámulattal hallgattuk a Teca fényes tehetségéről szóló újabb híreket.

Akkor már formás kis lánykává fejlődött. Váltig unszoltuk mi fiatal emberek az apját, mikor hozza már bába.

— Bolondok vagytok, — hiszen gyermek még, kinek könyv való a kezébe, nem bá!

— Majd megunja, ha erőlteted.

— Nem kell azt erőltetni, inkább viszatartani.

A jelenlevő tanárok is egyre azt hajtogatták, hát elhittük.

Végezte Teca a negyedik polgári. Vagy huszan voltunk a vizagán, akiket az ő vizsgája érdekelt.

A Kuthy Teca vizsgázik, a Tamás leánya. Több gyermeke sem volt Kuthy Tamásnak, pedig ha őt fia lett volna is, egynek sem lett volna gondterhes megelhetese, Szép dominiuma volt az öregnek. Tudta ezt a megyeház ifjusága, tudtam én is.

Módfelett érdekeit hát a Kuthy Teca vizsgája.

Valami csendes irigység feszkelődött közibénk, mikor az iskola folyosóján egyenként megérkezve találkoztunk.

— Érdekel ez a vizsga — kezdte Sár-vary Baudi az aljegyző — mit tudnak ezek a kurtaszoknyas apróságok.

— Engem is, de különösen a cousine-om, — mondta Kovacs Pista, az alügyész.

Én nyiltan kimondtam, hogy Kuthy Tecát akarom hallani.

Szántó Pista huszárhadnagy olyan idegesen köhögött erre, hogy önkénytelenül elhallgattam.

Mondanom sem kell, hogy a vizsga fényesen sikerült s az nap este másról alig esett szó a kaszinóban.

Az öreg Beky György mondta ki a jel-szót: — Eljén Kuthy Tamás, Eljén Kuthy Teca a megye legszebb menyasszony je-löltje!

Harsogó eljenzés követte az alispán szavait.

Kuthy Tamás kételkedve rázta fejét;

— Az én lányom nem lesz menyasz-szony . . . .

Csudálkozva néztünk egymásra.

— Mi lesz hat?

— Csak 15 éves még.

— Két év múlva.

— Akkor se.

— Hat mikor, — türelmetlenkedett

Békly.

— Előbb tanulni akar.

— Tanulni?? — kérdeztük többen.

— Doktor akar lenni.

A meglepetés moraja hangzott fel. Az öreg hanghordozása olyan nyomatékos volt, hogy nem is folytattuk e tárgyat tovább. A Kuthy Tecáról lemondunk akkor.

Csak Kiss Dezső beszélt róla neha, a gymnasiumi tanár, ki otthon tanította. Hogy milyen képzetleány, hogy milyen ambíció-val tanul, hogy milyen önzertes és szeszelyes, jószívü és türelmetlen, tudós és tudatlan, naiv és öntudatos, csupa véglet, csupa véglet;

Es mégis, mégis érdekelt bennünket nagyon.

Hogy elhozta egyszer az öreg valami kirándulásfelére, körülvettük, mint a frissen

FERENCZ JOZSEF KESERUVIZ

AZ EGYEDÜL ELISMERT KELLEMEZŐ IZŰ TERMÉSZETES HASHAITÓSZER

több: egy teljesíthetlennél nem maradható parancsot ad e tény a magyar fogyasztóknak: azt, hogy vásároljunk hazai iparcikkeket, mert van olyan jó a magyar ipar, mint a külföldről vásárolt, ha idehaza is épp oly jót, sőt jobbat is kaphat!

„Támogassuk a hazai ipart, mert ez hazafiúi kötelesség!“ mondottuk eddig. Most már hozzátehetjük: „Lássátok, a mit idehaza vásároltok, megfelelő az teljesen úgy, mint a külföldi iparcikk, de olcsóbb; a magatok érdekét is véditek tehát, ha támogatjátok véreiteket!“

Ennek a bebizonyítására jók azok a kiállítások, melyek az ország különféle pontjain rendezetnek s látjuk, hogy e nagy feladatnak, melyre vidéki iparosaink vállalkoztak, derekasan meg is feleltek.

A siker nem fog elmaradni, mert el nem maradhat. Nem lehet, hogy a magyar ellensége legyen a magyarnak és nem lehet, hogy sokszor rossz, selejtes külföldi portékát, melyet nagygaru bőbeszédűséggel és legagyafurtabb csalafintasággal ránk tukmálnak, csak azért vásároljunk, mert ezáltal iparos polgártársainknak és önmagunknak kárt okozunk.

Nem egyebek tehát e fényesen sikerült iparkiállításaink, mint annak a nemes buzdításnak praktikus szószólói, hogy: „Támogassuk a tőkélyre emelkedett hazai ipart és tartsuk távol magunktól a külföldit, mely élősdí módjára szívja vérünket!“

Arató ünnep.

Általános a panasz, hogy a cselédség is kiván téve ma már a socialismusként és egyes izgató, világát boldogítani akaró népzvezér nagyhangú kiáltása már ezeket is kezdi megmetélyezni. Ha szóval nem tudja belevinni az ő eszméjét, nyakára küld egy csomó nyomatványt ingyen. Lesz azlan bölcseesség! Mert hát, ami nyomtatva, van az szentírás előtte. Nem képes megítélni, mi lehet benne igaz, helyes, jó, mi nem. Mert

nyílt virágot a méhek. Becozgettük, rajongtunk érte. Csokrokot hoztunk neki.

— Minék az? — mondta, nézze, szebb az a vadvirág ott a patak partján, hozza ide kérem.

Megbűvölt bennünket az egyszerűségével, a keresetlenségével és fogva tartott a lelkének fehérsége.

Elment a Teca. Ott hagyott bennünket hogy doktor legyen, valóságos doktor. Ez olyan rosszul esett nekünk akkor.

— Igaz hát, tört ki a keserűség Sárvary Bandiból, így változik a világ! Kuthy Tamás leánya orvos lesz s mi kénytelenek vagyunk ezt tűrni. Kuthy Teca?

Bizony úgy volt. Négyes fogaton ment az öreg a lányával a vasútra s első osztályban utazott vele föl Pestre. Még akkor sem hittük. Visszahozza bizonyosan. Kuthy Tamás csak évődik. Az ő s nemes nem nevel lateinert a leányából. Mese az, képtelenség.

De bizony egyedül jött haza és még jó kedvvel beszélt leányáról. — Palásthy Ferkónál helyezem el a gyermeket, ő vigyázni fog rá. Bizom is benne. Voltunk a tanároknál is. Ha láttátok volna a leányomat, hogy rajongott egy-egy nagyobb nevű professorért s hogy kipirult az arca, mikor közelebe juthatott. Csoda gyerek, — mondta Palásthy, — pedig emberismerő ő, fel is lehet róla tenni, kuriai bíró. Ő sem csodálkozott a lányom szándékán, sőt helyeselte.

hiz nyomtatva van. Ha igaz nem volna, nem lehetne kinyomtatni. Így gondolkoznak. Nem lehet tehát csodálni, hogy az intéző körök összetett kézzel nem nezhetik tovább ez áramlato. Keresik az orvosságot.

Ezt célozta Darányi miniszternek a földbirtokosokhoz intézett fölhívása, melyben a régi arató ünnepély felújítását figyelembe ajánlja.

Melt. Inkey Pál báró ur is, akit kifogástalan magyar gondolkodása, nagynevű őseitől örökölt szelleme, modora és úgy a gazdag, mint a szegény iránt tanúsított előzékenysége, a cselédeivel szemben alkalmazott humanus bánásmódja a legnépszerűbb emberré tett, kinek egyáltalán nincs szüksége arra, hogy ala tasait bandaszóval, literes tüveggel kösse le magához, mégis nem kimélve fáradságot, költséget f. hó 15-én az uradalom erdejében aratói és cselédjei részére arató ünnepélyt rendezett, melyre az ő megbízásából a környék intelligens osztálya is meghívattott.

„Eldet még nem láttam!“ mondja egyik a másiknak. A nevezett nap délelőtt 11 órakor a berényi kastély környéke már hemzsegett a sok hivatalos és kíváncsi néptől, akik csoportokba verődve és lazasan lesték a történéseket. Hogy is ne, mikor nyit még nem láttak. Dél 12 órakor az uradalmi intéző, Mészöly Ferenc, akinek és a pincemesternek ugyancsak kijutott a a dologból — sorbaadította a 300-400 főre tehető munkás hadat a nemes szívű urasági család és a gazdaságot vezető Inkey Pál báró udvozesere.

Szemnek szokatlan, remek látványt nyújtott, midőn a menet a Rákócy induló lelkesítő hangjai mellett a tiszták elöl a kastély udvarára vonult. Elől egy daltas beres legény és egy megtemett izmos arató leány zaszlót tartva vezette a menetet. Búszke tartásuk gyantította a szemlélőket hogy őket ma nagyon is sokan nezik. Utannuk a legcsinosabb arató leány buza koszorúval a fején, és egy beres leány hatalmas istenaldott buzakoszorúval a kezében, mind a kettő csinos polgári ruhában, nemzeti szallagokkal földiszítva lepkedett; bajuszát magyarosan kikelve, díszes ruhába öltözve, a nagy hatalmat jelentő bottal kezében a beres hajdu következett. Közvetlen utánna a hatos fogatu beres szekér amilyet ez a környék meg nem látott. A legszebb fehér ökrök, csengővel, nemzeti színű szallaggal, virágokkal földiszítva, hat markos beres által vezetve, a szekeren kurjongató, a szeretett földes urat folytonosan éltjenző arató és beres leány s legény, kezükbe sarló, gereblye, állva mindanyian. Ünnepies viseletük, örömeit, pirosító arcuk mutatta a boldogságot, melybe jó lelkű uraságuk ke-

gyelme juttatta. Utannuk a barna legények tüzes játékkal. Vegül a tömeg, akiknek kedvére az ünnepély rendeztetett, mellettük és utannuk a kíváncsi népség. „Eldet még nem láttam!“ „Az Isten elessé ezt a kedves jó Urat!“ ilyen fölkiáltások mellett indult a menet a kastély udvarába. A menetet bezarta az intéző feldiszített fogata, természetes az intézővel, kinek magyaros arcán ugyancsak meglátszott az öröm és meghatottság, hogy így szépen sikerült az uraság tervet megvalósítania.

A kastélynal a nyugodt, nemes szívek öntudatos öröm érzelmeivel fogadta a menetet az urasági család.

Ami most következett, az felejtethetlen lesz a munkások előtt. Tegy így edes magyaram; de mindegyik, kinek az Isten kegyelme olyan helyzetet adott, hogy állásánál fogva aintasokkal rendelkezhetik; úgy nem kell fémed, hogy az aintasod veled, az általad adott kenyerral, munkával elégedetlen lesz. Itt lehetett megiatni, mit tehet meg egy magyarán és emberségesen gondolkozó four aintasának boldogságára és az elégedett sors kieszközölésére.

A menetet az urasági család előtt elhelyezkedve, Riszli György arató gazda az aratók nevében, Balog József major gazda a cselédség nevében köszöntöttek fel a maguk egyszerű nyelven a fiatal földes urat, megköszönve az iratuk tanúsított jószívűséget, igerve, hogy mindig és minden alkalommal hűséggei viseltének iránta és egyuttal kéri, hogy jószágát ne vonja el tőlük ezután sem.

A beszédek végen az arató és beres lány átadtak a buzakoszorút és virágcsokrot a földes urnak, mire a földes ur erces hangon meghatott szavakkal köszönte meg az egybegyűlteket ragaszkodását, biztosítván őket arról, hogy hűségüket, szorgalmukat, úgy mint eddig, ezután is méltányolni fogja és meg is jutalmazza.

Utánna az intéző figyelmeztette az egybegyűlt munkásokat, hogy a földes urnak igent szorgalmat és hűséget a magyar emberhez ilően tartsák be. A földes urat valamint az egész családot, akik velük szemben is ily szép kegyelmet gyakorolnak, — tiszteljek becsüljék és soha se felejtsek el, hogy ily nemesen gondolkodó családdal szemben haladatlanok lenni nem illő.

A beszédekert riadó örömhanggal kíséerte a tömeg, míg végre ugyanoly sorrendben mint bejöttek, kivonultak a „Rácszesztes“-be, ahol kezdetét vette az áldomás, melyet a fiatal báró ur számukra készítettett.

Hatalmas, 12 drb. üstben párologott a jó gulyás. A szakácsnék tüzetek, paprikázták, hogy szegyet ne valljanak vele, de

Igy beszélt az öreg Kuthy s így hiúsultak meg a mi szép reményeink . . .

Hogy vége volt annak a tanévnek, csak én voltam még legényember egyedül.

Teca halványabb lett kissé és érdekesebb. Fejlett, erős és mégis könnyedtest alkatu szépség. Fenséges és csodálatos, mint az érintetlen rózsabimbó, gyöngéd, mint a rezgő harmat annak szirmán, és egyszerűen tudós és szerényen egyszerű.

Valami csodálatos hangulat fogott el, álmodoztam és azt az almot folytatni szerettem volna az örökévalóságig.

— Miért tanul annyit, Teca kisaszszony?

— Hogy tudjak, — felelte egyszerűen nem is boncolgatva kérdésemet.

— Szüksége van magának arra?

— Nekem igen. Szép birodalom a tudomány birodalma, barátom. Örökké lehet abban utazni szórakozva, kimerülés nélkül.

— Ismertem Tecát, a vasakaratot, mely e szavakat ajkaira adta.

Nem változott. Teca a régi, több a réginél. Tanult fő, gondolkozó eleme, erős akaratu individuum

Az öregnek már akkor nem volt akarat a leányával szemben. Nem is kísérlete, nem is akarta, örült, rajongott, hogy így van és tuiboldog volt.

— Csak félt éve volt már hátra Tecának, akkor szől bele a sors, ez a kemény megalkuvást nem ismerő zord bíró.

Kuthy Tamást kipörlötték a birtokából az atyafiai, a kohári Kuthyak. Százötven esztendő pör volt az már. Aludt, mint a hydra de álma is borzongató volt. Kuthy Tamás három neves fiskalist is alkalmazott altatónak és mégis felébredt.

Irta Palásthy Ferkó:

— Öregem baj lesz, nagy baj. Hagyjatok felbe ezt a boldogságot, add férjhez a lányodat, mig nem késő.

Nem hitt ebben Kuthy Tamás, de hogy is hitt.

Megvédi a vagyonát, mely csak őt illeti, egyedül csak őt, a koháriak keresete jogtalan, ötvennégy ítélet bizonyítja azt már. Ennyi szám pedig nem csálhat.

És mégis csalt.

Kuthy Tamást kipörlötték.

S akkor a dühtől remegve, könnyes arccal ült leányával szemben.

— Nem leszel doktor, lányom.

— Most már annál is inkább.

A kohári Kuthy Dénes levelét kapta az öreg.

A lánya kezét kérte.

Szédület fogta el, hangtalanul nyújtotta a levelet Tecának.

— Olvasd.

— A törvény az én igazamat ismerte el. Az ósök harca az én győzelmekkel végződött. De megengosztelni akarlak bátyám Kuthy Tamás. Engedd, hogy hozzátok köze-

meg a rendes időre készen is legyenek. A népség letelepedett a sátrak alá állított asztalokhoz, természetesen, hogy jó étvágygyal fogyasztotta el az eléje tált magyaros ételt. Megesapoltak egy 12 akós hordót. No lett erre jó kedv! Alig várták a tánc kezdetét. Jó kedvükben, örömlükben, az uraság életében határt nem ismertek. Jött a tánc. Megérkezett diszben az önk. tűzoltóság zenével. Testületileg a közs. előjáróság. Később szállingóztak a kaputos emberek, majd kijött az ádott jólelkű barónó a járás képviselőjével, aki csupán erre az alkalomra jöthaza. Nem tudom, nem-e gondolt arra, hogy tán az országgyűlésen is jó volna ilyen egyhangú jókedvet összehozni?

A barnák t. i. a cigányok húzták, ha elfáradtak, a tűzoltó banda kezdte rá a rotyogóra. Folytonos tánc, végtelen jökedv. Eltérés a jólelkű urnak. Gazdag uzsonna az urhölgyeknek, uraknak. Bor, sör mindenkinél Ragyogó szemek, táncban kipirult arcok.

A fiatal báró magyaros kedve, szíves leereszkedése felbátorította a szebbik nemet és ugyancsak, de szűnet nélkül kellett velük táncolni — de csak csárdást.

10 óra után zeneszóval, lámpásokkal bekisérték a fiatal bárót a kastélyba, hol megköszönték szíves áldozatkészességét, ígérve, hogy ezt sohasem fogják elfelejteni, sőt azon lesznek, hogy haláljukkal, hűségükkel, szorgalmukkal a jó ur kegyelmére részlegálhasanak. A báró ur néhány szóval kifejezést adott megelégedésének és a tömegszétoszlott a tánc fáradaimat kipihenni.

Igy folyt le környékünkön az első arató ünnep. Mi, akik a báró ur előzékenységből szintén hivatalosak voltunk erre az ünnepélyre, azzal a meggyőződéssel távoztunk e kedves ünnepélyről, hogyha a magyar főuraknak csak fele is ily becsben tartja, és méltányolja a munkás kezét, holmi kozmopolitikai tanoknak, államokat, társadalmi rendet felorgató eszméknek, állapotbeli elégedetlenségnek helye nálunk nem talál termékeny talajra.

Rédey Ferencz.

H i r e k

— **Áthelyezés.** Sauer Jenő csendőrtiszt helyettes, a helybeli csendőrszakszparancsnoka a napokban Fehérvárra helyeztetett át. Helyébe Szvoboda Rezső tiszthelyettes jött hozzánk csendőrszakszparancsnoknak.

† **Csondor János.** Beleznai és arácsi Csondor János, a „Kaposvár” fele-

lithessek. A lányod szép és nemes, sokat beszéltek róla. Ne vond meg tőlem az engedélyt s én boldog leszek...

— Nem leszel boldog soha! Ide ne jöjjön.

— Ez az akaratom, kérdezte Kuthy Tamás?

— Ez. Akkor a lány akadt el s néma csend állt be.

— Nem leszek doktor, atyám.

Kuthy Tamás a csodálattól megkövülve bámult leányára.

— Mit mondasz?

Nem leszek doktor, — mondta Teca a legegyszerűbb hangon.

— Hát mi leszel?

— Férjhez megyek.

— Kihez?

— Dr. Kovács Györgyhez.

— Ki az?

— Egy fiatal orvos.

— Hol?

— Itt, Pesten.

— Nemes ember?

— Nem.

— Gazdag?

— Szegény.

— Tudós?

— Csak less.

lős szerkesztője és kiadótulajdonosa f. hó 18-án hosszas szenvedés után Kaposvárról elhunyt. Csondor János 1849-ben Kálmáncsán született s egyetemi tanulmányai után 1876-ban Kaposvárra került, ahol eleinte ügyvédeskedett, majd 1886-ban a „Kaposvár” megalapította. A tél óta küzdött a halállal, mely végre is porba döntötte a hajdan oly agilis és tetterős férfit. Megyeszerte ismerték a szókimondó lapszerkesztőt, akinek éppen emiatt sokszor voltak kellemetlenségei. De az igazságért bátran harcolt és kitartóan küzdött mindenkor. Laptársunkat nagy veszteség érte halálával. Sokat küzdött életében, nyugodjék hát békében odalen, ahol már nem fáj semmi . . .

— **Hangverseny Nagyatádon.** F. hó 29-én fényes hangversenyre készült Nagyatád és a vidék intelligenciája. Tallian Andor főszolgabíró rendezte a mulatságot, hogy a begyűlt penzen az éhez és fázó szegény iskolás gyermekeknek a téli hónapokra napközi otthont teremtsenek s egy-egy kanál meleg étellel és fűtött szobával segítsenek rajtuk. A humanus cél érdekében a hivatottak egész serege működik közre s bizton reméljük, hogy a siker nem fog elmaradni. A hangversenyen közreműködnek: Francsik Gyuláné Dr. Nőthig Jánosné, Szarkássy Jánosné, Tallian Andorné urnok és Bauer Jenő, Dr. Kommen Elek, Dr. Nőthig János, Rátkay István Dr. Stocker József és Szalós Arthur urak. Ez a névsor már biztos garanciaja a fényes erkölcsi és anyagi sikernek, melyet őszintén kívánunk, már csak a kiválóan jótékony cél érdekében is.

— **Halálozás.** Ermel József darvasi gazdatiszt f. hó 14-én Darvason hosszas szenvedés után elhunyt. Holtestét Csurgóra szállították s itt temették el f. hó 17-én nagy részvét mellett. Özvegye valószínűleg Csurgóra fog költözködni.

— **Vonatok összeütközése.** F. hó 20-án hajnalban a Budapest felől érkező tehervonat hibás váltoállítás következtében belerohant a Nagykanizsai pályaudvaron álló üres személykocsikba. Szerencsére ember életben nem esett kár, de nyolc kocsit teljesen megromlalt. A vizsgálatot megindították.

— **Őfelsége születésnapját** városunkban is megünnepeleik. Az allami s községi épületek lobogódiszt öltöttek s a r. kath.

Az öreg hangtalanul omlott székébe.

— Ez nem teheted.

— Miért?

— Tönkre teszel engem.

— De szeretem.

— S ezt én nem tudtam.

— Én sem, Csak ma tudom.

Sokszor mondta nekem, hogy szeret, hogy ne legyek doktor, legyek az ő felesége. S ezt ma is mondta az előbb, mikor megtudta hogy szegény vagyok.

— Mit mondtál?

— Azt, hogy hála Isten, most legalább hallgatok rá.

— És szereted?

— Mondtam már.

Igy húzta keresztül a sors Teca számításait.

. . . S hogy találkozom vele néha, esudalom ezt a fiatal, hamvas asszonyt. Azasztala tiszta, a özte izletes, a régi gazdag leányt hiába is keresném benne. A tudós komolyságot szolid háziasság váltja fel, a férjéért rajong, az öreg édes apját vég nélkül becsözi . . .

És Kuthy Tamás is mintha büszkebb lenne napról napra.

templomban tartott misén a hatóságok tagjai is megjelentek,

— **A városzházából.** Képviselőtestületünk f. hó 22-én rendkívüli közgyűlést tartott, melynek tárgyát a convertálandó 30000 koronás kölesön s az utcai világítás tárgyában tartott arlejtés jóváhagyása s több apró ügy képezte. Kimerítő tudósítást jövő számunkban hozunk.

— **Szent-István-napját** hagyományos kegyelettel tartotta meg városunk közönsége. A tűzoltótestület diszben, zászló- és zeneszóval vonult fel a kath. templomba, ahol a misét Szijjártó Károly esperes plébános szolgáltatta.

— **Megvadult lovak.** Lengyel Mihály gyékényesi poigar f. hó 20-án kocsiban ülve hajította lovait a faluban, mikor a lovak egyszerre nekivadáltak s örületes sebességgel vágattak tova. Senki sem merte megállítani a megvadult lovakat, míg végre egy bátor menyecske, Kránicz Józsefné feltartoztatta a bőszi állatokat. A lakosság lelkesen megéljenezte.

— **Somogy-Szobban** a napokban tartották meg a jegyzőválasztást. Jegyző Szabadi Károly volt görögali jegyző választatott meg.

— **Mintagazdaság.** A m. kir. földmívelésügyi Minister Surd község háttárában Makár József birtokának népies mintagazdasággá alakítását engedélyezte, s annak közvetlen felügyeletével Frankl Bódog helybeli tanítóképezdei gazdasági szaktanárt bizta meg.

— **Szarvasmarha díjazás.** A „Somogy megyei gazdasági egyesület” a Nagyméltóságú Földmívelésügyi Miniszter Ur anyagi segélyezésével 1903. évi október hó 29. napján délelőtt 12 órakor Iháros-Berényben tenyésztőket díjaz. mely célra 200 k. ronát fordít. A díjak a következők: Magyar marhákra 1. díj 40, 2. díj 30, 3. díj 20, 4. díj 10, összesen 100 korona. Nyugati piros-tarka marhákra: 1. díj 40, 2. díj 30, 3. díj 20, 4. díj 10, összesen 100 korona. Díjazási feltételek: 1. Díjat csak a Somogy megyei volt urbéresék, vagy ezekhez hasonló körülmények közt gazdálkodó somogy megyei tenyésztők tehenei nyerhetnek. 2. Csupán oly tenyésztőket díjaztatnak, melyek a bemutatáskor 3. illetve negyedik életévüket betöltötték. 3. Pályázók tartoznak községi bizonyítvánnyal igazolni, hogy elővezetett tehenek növekedmarha koruktól fogva nevelésük alatt voltak.

— **Lódíjazás.** A „Somogy megyei gazdasági egyesület 1903 évi október hó 23. napján délelőtt 10 órakor Kaposvárról úgy melegvérű mint hidegvérű (Nori, Percheron, Muraközi, Ardemii) tenyészkancaikat díjaz a Honvéd-téren, mely célra 300 darab emüst koronát fordít. A díjak a következők: 1. díj egy anyakancára 120, 2. díj 100, 3. díj 80, 4. díj 30, összesen 300 korona. Díjazási feltételek: 1. Díjat csak a somogy megyei volt urbéresék, vagy ezekhez hasonló körülmények közt gazdálkodó somogy megyei tenyésztők tulajdonát képező anyakancák nyerhetnek fajkülönbség nélkül. 2. Az anyakancák szopós csikóval mutatandók be. 3. Pályázók tartoznak községi bizonyítvánnyal igazolni, hogy a kancák az illető csikók születése előtt tulajdonukat képezték. Az egyszer már díjazott kanca ugyanazonfoku, vagy alacsonyabb fokú díjat nem nyerhet.

— **Magyar Lányok.** Változatosságban gazdag és tartalomra nézve érdekes az a fiatal lányoknak való ujság, amelyből a második félv első számát most kaptuk. A Magyar Lányok megjelenik Singer és Wolfner kiadásában, szerkeszti Tutsek Anna, munkatársai pedig a legkiválóbb magyar írók. Megoldotta azt a szerföltt nehéz és a szülőknél nagy gondot okozó kérdést, hogy mit lehet olvasmány gyanánt adni a

fiatal lányok kezébe? Valóban a Magyar Lányok minden cikke és minden képe olyan, hogy az izlést fejleszti, a szívet nemesíti, a mellett szórakoztató és érdekes Jólélekkel ajánlhatjuk a Tutsek Anna szerkesztése mellett megjelenő újságot minden olyan családnak, ahol serdülő fiatal lányok vannak. Előfizetési ára feleltre 6 korona, negyedévre 3 korona. Kiadóhivatal Budapest, Andrásy-ut 10. szám.

— Polgár Sándor orvosi műszer kötszer és sérvkötőgyár, mely tíz év óta fennáll a legjobb hírnévnek örvendő cég, ahol minden e szakmába vágó cikket nemcsak a legjutányosabb áron, hanem legtökéletesebben elkészítve kaphatni. Prospektussal vagy felvilágosítással szívesen szolgál Polgár Sándor orvosi műszergyáros, Budapest, VII Erzsébet-körut 50 sz.

Orvosi körökben már rég ismert tény, hogy a **Ferencz József keserűvíz** valamennyi hasonló vizet, tartós hashajtó hatása és említésre méltó kellemes ízénél fogva, már kis adagban is tetemesen felülmulja. Kérjünk határozottan **Ferencz József keserűvizet**.

A SZERKESZTŐ POSTÁJA.

R. F. Iháros. — Egy kissé későn érkezett s ezért helyszűke miatt a hosszas bevezetést nem közölhetjük le. Egyébként köszönjük, kérünk máskor is! Sz. M. Nagykanizsa. — Köszönjük szépen. Abban azonban nincs igazsága, majd nemsokára meg fogja látni. Üdv!

R. I. Ér-Selind. — Minden szám pontosan elment, tessék a postán reklamálni. Versét kétszer közöltük.

Jankapuszta. — Ezuttal a nagy anyaghiány miatt nem közölhetjük verseiből, de a jövő számban okvetlenül hozunk egy kettőt.

M. J. Budapest. — Miért oly ritkán? Mindenkor szívesen közöljük dolgozatait.

R. S. Budapest. — Vége már a turistaságnak? Olvassa át múltkori üzeneteinket!

Salome. — Fajdalom! A tudósítást előre is köszönjük. Azt a nótát ismerjük, régi dal — régi dicsőségéről.

Szülők figyelmébe

2, 13—14 éves fiu jó házból könyvnyomdánkban tanulóknak felvétetik.

Polgár Sándor

orvosi mű és kötszerésznel
Budapest VII. Erzsébet-körut 50.

legjutányosabban beszerezhetők legjobb találmányu sérvkötők, összes betegápolási eszközök és kötszerek. Haskötők, egyenestartók, orthopaediai flúzok és járógépek, műláb és működő saját műhelyében a legpontosabban készül. Valódi francia különlegességek és óvszerek F. Berguerand fils párisi gyárából.

Képes árjegyzék-ingyen és bérmentve Fenti címre ügyelni tessék.

HAZAI IPAR. LASZKA JÓZSEF

kárpitos és butorraktáros.

Alandóan raktárt tart mindenféle kész butorokból.

Elvállal a szakmájába vágó mindenféle kárpitos munkákat

jutányos áron ugyszintén ezen ágban vágó minden javításokat is.

MAGYAR IPARI

A hazafias n. é. közönség becses pártfogását kéri.

Raktár: Diófa-utca 439 sz.

HIRDETESEK

felvétetnek e lap

KIADÓHIVATALBAN

Kiadólaptulajdonos

VÁGOGYULA.

Vágó Gyula

CSURGÓN.

Könyvnyomda, könyvkötészet, könyv- és papírkereskedés.

Ajánlja legújabb betűkkel és díszítésekkel felszerelt

●●●● könyvnyomdáját ●●●●

minden e szakmába vágó munkák izléses olcsó és pontos előállítására, —
ugy, hogy e téren bárkivel kiálja a versenyt. Továbbá

☞☞☞ könyvkötészetét ☞☞☞

a legegyszerűbbtől a díszkötésig készülnek könyvkötések. A melyben egyik legnagyobb

kész nyomtatvány raktárában

minden községi, ügyvédi, végrehajtoi, tejszövetkezeti, és hitelszövetkezeti nyomtatványok nagy választékban kaphatók,

MABILLE SANTÓ

EGYSZERŰSÉG BŐZ. SAJTÓ

Ruggyanta (gumi) gyártás meghonosítója

Schottola Ernő
Szőlészeti és borászati szaküzlete
Budapest, Andrásy ut 2 sz.
Legnagyobb raktár, a szüreteléshez szükséges felszerelési cikkekben, szőlőszúrók, borsajtók, borszivattyúk stb

Képes árlap ingyen!
Utánnyomás fillos

• ALAPÍTTATOTT 1872 •

Nyomatott Vágó Gyula könyvnyomdájában Csurgón 1903

